

Tallaperis

BESALÚ, SETEMBRE - OCTUBRE 1992

REVISTA D'OPINIÓ I INFORMACIÓ VILATANA

ANY 9, Nº 45

EL DIA 19 DE SETEMBRE, HOMENATGE AL DR. GRAU I MONTSERRAT

EDITORIAL: Qui ha guanyat? (Pàg. 2) - ENTREVISTA ALS VOLUNTARIS OLÍMPICS BESALUENCOS. (Pàg. 6) - Contraportada: LA BUGADERIA. (Pàg. 20)

REDACCIÓ DEL TALLAFERRO:

Coordinació:

Sebastià Pèlach i Farcy

Redacció:

Pere Cerro i Gelis
Manel Esteban i Pagès
Teresa Mir i Subirós
Martí Guillaumet i Jou
Joan Masmitjà i Frigola
Joan Grèbol i Roura
Jordi Zacarias i Duch

Revista sense ànim de lucre i oberta a tothom. TALLAFERRO no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats

IMPREMTA FONT - Banyoles
Dip. Legal 153-84.

Í N D E X

Editorial / Des d'un punt de vista psicopedagògic	2
La cuina bona, senzilla, ràpida... / Moviment demogràfic	3
Ja t'estaràs quiet: "Retratats i ben retratats" / -James Bond... ..	4
Agraïment / Nov. discogràfiques / Nous canvis en la direcció del Col.legi Públic de Besalú	5
Entrevista als voluntaris olímpics de Besalú	6
Homenots	7
Homenots	8
Homenots	9
Homenots	10
Homenots / Acord de Ple del nostre Ajuntament	11
Va de metges i medicina	12
Va de metges i medicina	13
Germandat donadors de sang ..	14
Esports	15
Consells Sans	16
Cartes al Director	16
Cartes al Director	17
La plaça del Barri Can Camps ..	18
"Besalú - centre d'excursions" ..	18
Escola de Música / Dansa tradicional a Besalú	19
Contraportada	20

EDITORIAL

LA BATALLA DEL MIQWAHS. QUI HA GUANYAT?

És una pedanteria fútil creure que per "collons" les coses aniran com un creu que han d'anar o voldria que anessin.

Després de superar la temptació de fruitir de l'espectacle -assitir a la volada d'aviram en origen primari (ous) i la llançada de petites bombes roges, naturals de l'horta (tomàquets)-, cal un punt de reflexió per tal de valorar les conseqüències d'alguns fets.

Anant a l'origen de tot el procés, i deixant de banda un cert despit, que sembla vé de molt antic, la veritat és que hi ha una certa frontera/limit entre la llibertat d'oci, reunió, diversió i la llibertat al descans i la tranquil.litat.

L'enrenou arriba de nit. Els uns acumulant odi i revenja al cervell. Els altres, acumulant, alguns, alcohol a l'estómac. Tots, abandonant-se al ritme trepidant de la música, ajudats per un entorn hostil. L'Ajuntament, no va saber o no va poder aturar-ho a temps, mentre el clima s'anava escalfant.

Dotats d'una sensibilitat, reaccions primàries, el pensament els revoltà. Denúncia + brot de ràbia = Rebequeria + fressa. Tancament + tomàquet = Inseguretat + por. Què han guanyat?

Es va entrar en una espiral de violència del tot innecessària, que no ha conduït a res, si no és a fer pensar que tots han perdut. Els uns varen aconseguir que els tanquessin el seu "modus vivendi" (si el local és tancat, no hi ha calaix, els pagaments però, arriben amb tota puntualitat). Els altres varen aconseguir viure amb l'aïl al cor, que se'ls xiuli, escridassi i assenyali cada cop que surten de casa. És això guanyar?

Hi ha però un perdedor encara més gran i més afectat: Besalú. La dialèctica dels actes violents no condueixen enlloc. Per "collons" tampoc. És que no sabem canalitzar prou bé els nostres sentiments i la nostra manera de pensar, de fer envers una societat plural, democràtica i respectuosa amb el pròxim?

No hi ha un guanyador clar en aquesta guerra, però sí un perdedor ben definit: el poble de Besalú.

El camí de tornada passa inexorablement pel punt de trobada, pel diàleg, per l'oblit d'unes i altres rancúnies, i per la necessitat dels uns i dels altres a viure en pau.

Besalú sí, aleshores, haurà guanyat. TOTS! haurem guanyat.

DES D'UN PUNT DE VISTA VISTA PSICOPEDAGÒGIC

Si recordeu el que us vàrem comentar en l'article publicat en l'anterior edició, és a dir, la importància del desenvolupament biològic i de la interacció social del nen de 0 a 2 anys, això ens permetrà incidir vers aspectes molt més puntuals d'aquesta PRIMERA INFÀNCIA.

Per una banda, assenyalar que els nens desenvolupen moltes activitats noves, les quals, són fruit d'una combinació entre el creixement físic, la maduració biològica i l'aprenentatge.

Físicament hi ha un augment de pes i d'estatura de l'infant i, de manera conseqüent, un canvi en els múscles, ossos i nervis, els quals, es desenvolupen i creixen.

El desenvolupament motor evoluciona ràpidament. Als dos anys els nens ténen una coordinació força bona i ja poden caminar, córrer, pujar i baixar escales,... etc.

Quan el llenguatge i habilitats lingüístiques, s'incrementen notablement, sobretot en el segon any, i tanmateix hi ha una millora important en la comunicació del

nen (manera com s'expressa). Durant aquest segon any de vida, el funcionament cognoscitiu (pensament es torna cada vegada més complexe, més objectiu i s'orienta cap al seu entorn (recordem la interacció social). Paral·lelament, el nen desenvolupa una nova capacitat per a la imaginació i el pensament simbòlic, i molt sovint imiten accions de persones amb les quals conviu.

Degut a la consolidació d'aquestes noves capacitats i habilitats, durant el segon any els nens configuren notablement el seu sentit d'autonomia i competència personal. És per això, que els pares permetin la independència del nen. Aquesta llibertat els permetrà reafirmar el procés de socialització i serà, principalment, mitjançant dos mecanismes socials: en primer lloc, els pares han d'utilitzar recompenses i càstigs; i en segon lloc, per mitjà de l'observació, el nen aprendrà valors conductuals (comportament). Un aspecte molt important a assenyalar en el procés de socialització és l'aprenentatge del nen per a controlar l'agressió, ja que en aquesta etapa, molt sovint, trobem que el nen d'un o dos anys mostra respostes agressives encaminades a aconseguir allò que ell vol.

Finalment afegir que en el proper article tractarem la SEGONA INFÀNCIA, etapa que engloba els nens/es dels 2 als 7 anys d'edat.

Enric Guardiola i Mari Torres

LA CUINA BONA, SENZILLA, RÀPIDA I SALUDABLE DE LA SRTA. TERESA CUCALA

ALBERGÍNIES FARCIDES

Es necessita:

2 albergínies

4 salsitxes

2 ous durs

una mica de formatge ratllat

Per a la beixamel: 1/2 litre de llet, 2 cullerades de farina, 1 cullerada de mantega, sal, pebre negre, nou moscada.

Preparació:

Sense treure la pell de les albergínies, s'obren al llarg i per la meitat. S'hi posa sal i oli i es posen al forn durant 30 minuts, fins que quedin rosses.

Mentre es fa la beixamel, es couen els ous i es passa una mica per la paella la carn de les salsitxes. (Si no es pot menjar porc, es pot substituir per carn picada de vedella, tonyina, etc.)

Al treure les albergínies del forn, s'els hi treu la polpa de dins, deixant una mica de gruix, per a fer com unes barquetes.

Es talla a bocins aquesta polpa i els ous, i es barreja junt amb la carn, amb la beixamel. Es tasta, per tal que estigui bé de sal i ja es poden farcir les albergínies.

S'hi posa per sobre el formatge ratllat i es gratinen 3 ó 4 minuts, fins que quedi dauratet.

Es pot decorar el plat amb un toc vermell: salsa de tomàquet o pebrot (de llauna o escalibat). Queda molt vistós.

És una altra manera de menjar les albergínies (que són molt saludables). Són fàcils de fer i boníssimes.

Si a la beixamel hi feu un sofregit de ceba ratllada, ja podeu posar allà mateix la carn picada sense fregir-la massa. La beixamel queda molt més bona amb la ceba.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC:

NAIXEMENTS:

Laura Hurtós i Garcia
Martí Guillamet i Gala
Albert Nadal i Gratacós
Lluís Busquets i Viñas
Cora Masmijtjà i Roura

DEFUNCIONS:

Agustí Palomera i Badia
Manuel Fernandez Izquierdo
Bartomeu Peracaula i Vila

BANC POPULAR

C/. Lluís Companys, 12 - Tel. 59 01 00 - 17850 BESALÚ (Girona)

JA T'ESTARÀS QUIET. "Retratats i ben retratats"

Que a la infanta li regallessin les llàgrimes i els carmells, de tant emocionada que estava de veure desfilat el seu germà com a abanderat dels equips olímpics del seu país, s'ha de considerar com un fet normal. Va ser una qüestió de sentiments, i aquests esbotzen espontàniament saltant-se a la torera les rigurositats del protocol. La vena sensible ho és tant, que no distingeix la sang blava de la resta dels humans.

En aquell acte inaugural dels Jocs Olímpics de Barcelona, els sentiments del monarca que el presidia també van florir espontàniament quan va sonar l'himne català, Els Se-

gadors. Els 40 segons que Els Segadors van ressonar per l'estadi olímpic de Montjuich, el rei d'Espanya se'ls va passar saludant el personal a tort i a dret i amb una rialla d'orella a orella, com si l'himne que sonava fos només una musiqueta de fons per animar un xic més la vetllada i prou. El seu comportament però, va ser molt diferent quan va sonar l'himne del seu país. Allò el va motivar. I trobo que va fer molt ben fet el primer de tots els espanyols si considera que Catalunya és una cosa i Espanya una altra, i que no tenen res a veure entre si. De totes maneres però, també s'hagués agraït un mínim de respecte per l'him-

ne del nostre país, si més no com a deferència de bon veïnatge.

Però allò més llastimós de la jornada, -que segons diu TV3, 3.500 milions de persones ho van veure- va ser el paper, el trist paper, que va jugar el president de la Generalitat, Jordi Pujol, que des de la llotja també es va passar aquells 40 segons picant "palmas" com si es trobés a la fira de Barberà del Vallès.

Crec que en Jordi Pujol pot fer tot allò que li doni la gana mentre no emprenyi, però el President de la Generalitat té la obligació de ser respectuós amb les coses del país, i si no és prou capaç de ser-ne és senyal que li ha arribat l'hora de tocar el dos. Curiosament, i suposo que per emmudir les lres dels seus cadells de les JNC, -que

són els que surten a cridar catalanitat quan l'aparell de CDC no s'hi veu en cor- Pujol va dir que si pels Jocs s'havia rebut el rei d'Espanya amb l'himne nacional català, també es podria fer cada vegada que vingui al nostre país en visita oficial. I així, tots contents i callats.

El que no va dir Pujol, és quin paper jugarà el President de la Generalitat quan es torni a produir un fet semblant. Amb l'exemple que va donar aquell dia val més que una visita oficial no es torni a produir. I, si per vergonya dels catalans es torna a donar el cas, valdrà més que l'himne que soni sigui la "Marcha Real" i que amb ella se'n vagin a passeig tots dos ben lluny.

FIDEL BALÉS I JUANOLA

-JAMES BOND CONTRA EL SISTEMA-

En Sean Connery (per molta gent sempre serà en James Bond o en 007, és igual) és el productor de la darrera pel·lícula que ell mateix protagonitza, en la qual hi ha un gran tema que, de cop i volta, ha esdevingut importantíssim arran de la seva progressiva degradació: El Medi Ambient. Però, a més, hi ha una colla de temes tan o més importants que aquest i que tenen cabuda en l'esmentat film. S'hi pot veure des de la

impotència dels humans al més gran dels nostres defectes: l'egoisme. A "Los últimos días del Edén" se'ns presenta un metge que, fantàstica utopia, ha trobat un remei per una de les lacres socials dels nostres dies: el càncer.

La imminent destrucció de les zones verges on ell treballa per part dels egoistes civilitzadors, amb un únic afany de construir i edificar en aquell terreny, encara que les noves construccions acabin per enderrocar-les perquè finalment no tinguin cap us, és la causant que aquest facultatiu no pugui desenvolupar la seva tasca i, per tant, vegi com els seus esforços per millorar el remei contra aquesta mortal malaltia no és raó suficient per fer aturar tota aquesta insistent "civilització", entre cometes, perquè més que civilitzar el que està fent és, implícitament i sense adonar-se'n, matar a moltes persones, i de passada, afectar-ne unes altres (els indígenes).

Tot i que és una pel·lícula, no és ficció. És ben real. La gent que està asseguda al cim del món vol destruir-lo,

i paradoxalment, és la primera a conscienciar a tota la resta de la població perquè el preservem.

Nosaltres, la gent normal i corrent, ja hi estem conscienciats, sabem tot el que suposa això; però, voleu dir que ells ho saben? Permeteu-me que ho dubti.

Els interessos creats són massa grans; tot i que de fet, no podran gaudir-ne (dels interessos) si no hi ha món on gaudir-los!!!

**MARTÍ GIRONELL
I GAMERO**

AGRAÏMENT

A la Puri Santamarta, la Puri Ortiz, en Javier Conde, la Jennifer Newstead i tots els altres atletes paralímpics.

Aquesta setmana passada vaig poder veure per televisió la cerimònia d'obertura dels Jocs Paralímpics que s'estan fent a Barcelona, i vaig xalar d'allò més, sentint-me encomanat de l'ambient que s'hi respirava.

Diumenge passat vaig ser a Barcelona, a l'anella olímpica de Montjuïc, amb d'altres besaluencs, amb la intenció de posar el propi granet de sorra, com a mostra de solidaritat envers, no ja els participants en aquestes paralimpiades, sino al món dels minusvàlids i a la seva lluita continuada cap a la normalitat de les seves vides i les seves disfuncionalitats o discapacitats.

Allà també vaig poder copsar, millor si cap, aquesta escalfor humana que rodegen aquests jocs. Per una banda, l'esforç, l'esperit de superació constant dels atletes i esportistes, la joia compartida quan un company o un adversari esportiu aconseguix anar més enllà d'alguna marca. Realment, semblava, com si cada nova marca mundial aconseguida per algun d'ells, no fos cosa d'un sinó de tots els presents. Potser us diria que realment era així, i no sols dels altres esportistes, sinó de tots els presents, minusvàlids o no.

Cada dia, una de les primeres feines que faig és agafar el diari i buscar a les programacions de televisió a quines hores donen resums dels jocs o els retransmeten en directe, per tal de grabar-les en vídeo i poder gaudir d'aquest grat record. Veritablement és reconfortant i em gratifica molt reviu aquests moments de superació col·lectiva. Llàstima que no se li doni el mateix tractament informatiu que als altres jocs.

I, de fet, si busquem les bases i els objectius perseguits pels JJ.OO.: la superació personal, la competició en fraternitat internacional, la comunió universal de la germanor entre les persones i els pobles, la pau i l'enteniment en la convivència, no cal dir que hi són molt més presents als JJ. paralímpics que als altres.

He encapçalat aquest escrit dirigint-lo a uns pocs atletes minusvàlids, en representació no pas dels atletes sinó de tots els minusvàlids per tal d'agrair-los-hi públicament la injecció de moral que m'han donat a mi, i suposo que a d'altres persones. I animant-los a continuar aquest camí, que ens demostra a tots plegats que es pot viure més plenament i viure més bé, canviant un xic l'escala de valors que la societat occidental ens hem imposat. Valors com el diner, l'oci, el propi treball, el desig de poder, d'informació ha estat arraconats per la superació personal, física i moral, l'autoacceptació i convenciment de les pròpies limitacions, la disposició continuada d'ajudar a l'altre, conegut o adversari esportiu, la germanor, el despreniment personal cap als altres, la identificació en els sofriments i en les joies dels demés...

Si us plau... continueu endavant, amorosiu les nostres ànimes resseques perquè, sincerament, crec que aquest és el futur del nostre món. Altrament deixarem de ser persones.

SEBASTIÀ PÈLACHS I FARCY

Novetats Discogràfiques

MELISSA ETHERIDGE - Meet me in the back

JEFFREY GAINES - Jeffrey Gaines

BARON ROJO - Desafío

LOS MANOLOS - Dulce Verano

LUKA BLOOM - The Acoustic motorbike

ROXETTE - Tourism

THE CHRISTIANS - What's in a word

DEL AMITI - Change Everything

LLUIS LLACH - El pont de mar blava

STAGED DOLLS - Stripped

NEVILLE BROTHERS - Family Groove

BUSTAMANTE - Ciutat Magnètica

Nous canvis en la direcció del Col·legi Públic de Besalú

El passat u de juliol hi va haver un relleu en la direcció del centre. Va plegar, després de més de 9 anys en el càrrec, el Sr. Josep Buch i vaig accedir-hi un servidor en Pere Cerro.

No obstant, la meva continuïtat en el càrrec estava condicionada, com ja n'estaven assabentats el Claustre de Professors i el Consell Escolar, a la possibilitat d'incorporar-me com a alliberat sindical en una de les vacants que el meu sindicat de mestres (el S.E.C.G.) tenia a Girona.

La petició del sindicat a l'administració educativa es produí, sense garanties de que fos acceptada, a principis del mes de maig, i fins fa poc, finals del mes d'agost, no hi ha hagut aquest vist-i-plau.

Per tant, a partir de la segona setmana de setembre, m'he incorporat a aquesta nova tasca sindical, activitat que per altra part ja hi estava compromés, encara que en menor dedicació, com a delegat sindical del centre i membre del Consell Intercomarcal del meu sindicat. Com a alliberat sindical intervindrà directament en la representació dels meus companys davant l'administració i en les possibles negociacions que es vagin desenvolupant.

La meua anada transitòria a Girona no comporta la pèrdua de la plaça de mestre a Besalú, i al final de cada curs acadèmic puc decidir seguir en aquesta tasca o tornar a Besalú, de cara al curs següent. Ara, dins aquesta primera quinzena de setembre hi haurà noves eleccions per a elegir un nou equip directiu, que crec i espero que no canviï massa del que vaig incloure en la meua candidatura. Des del Tallaferro vull manifestar el meu agraïment a tots els meus companys del Claustre de Professors i també als membres del Consell Escolar pel seu recolzament en aquests ja 17 anys com a mestre a Besalú, d'ells, 6 com a secretari del centre. També vull manifestar que el meu allunyament temporal de l'escola es mou per raons d'interès personal per desenvolupar una tasca que m'atrau i en la que fa temps hi estic implicat.

PERE CERRO I GELIS

ENTREVISTA ALS VOLUNTARIS OLÍMPICS DE BESALÚ

Ara que s'han acabat els Jocs Olímpics, la redacció de Tallaferro ha pensat que seria interessant, fer una entrevista als voluntaris Olímpics de Besalú, són vuit persones, i tots han estat voluntaris a Banyoles, que com ja sabeu, era la Subseu Olímpica per les proves de rem. Però més que en una entrevista, al final s'ha semblat més a una xerrada, i millor així, ja que ens han explicat tot el funcionament i, la multitud d'anècdotes. Així hem pogut saber que a Banyoles, la moguda olímpica es concentrava en quatre zones: la Vila Olímpica on s'hostejaven els atletes, els entrenadors, amb tots els serveis: botigues, perruqueries, informació, menjadors, sala de jocs (un dels serveis amb més ambient sobretot els videojocs), carpa, "karaoke", etc.; la zona del Club Náutic, que era la zona de l'organització de les proves esportives i la zona on es guardaven les barques i tot l'altre material esportiu; la zona de sortida a l'aigua on es controlaven les embarcacions, per els entrenaments i les regates; i la zona d'arribada on també hi havien les grades per al públic.

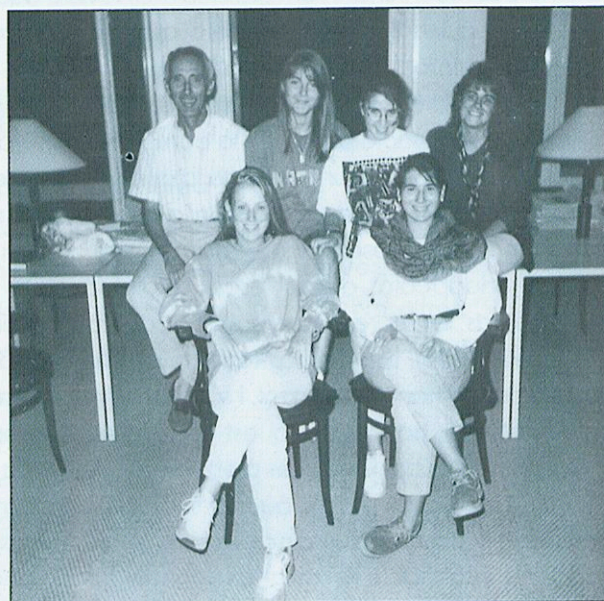
Els Voluntaris Olímpics de Besalú, eren: la Dolors Ulles, que estava a Recepció, la Sonia Iglesias i la Lídia Oliveras a Control d'Accés (seguretat), en Manel Fernandez a Menjadors, en Josep Fernandez a Telecomunicacions, aquests cinc treballaven a la Vila. La Teresa Argeles i l'Adela Romero que estaven al Control de Pas, en les grades, a la zona d'Arribada. I per acabar en Jordi Lagares que estava a l'Informació Esportiva i feia d'enllaç, entre els esportistes i l'organització, a la zona del Club Náutic. A l'entrevista hi han pogut ésser-hi tots, menys en Jordi Lagares i en Josep Fernandez, que no han pogut assistir-hi per problemes d'horari.

A la primera pregunta. **Per què us vareu fer voluntaris olímpics?. I si la realitat ha cobert les expectatives, si heu sortit satisfets de l'experiència.** Les respostes són molt semblants per part de tots,... perquè era un aconeixement únic, per conèixer gent d'altres països i cultures, per veure l'ambient, per fer amics, per practicar idiomes, etc... i tots coincideixen a qualificar de positiva l'experiència, i que hi tornarien.

A la segona pregunta. **Què subratllerieu com a més positiu? I què criticaríeu com a negatiu, o què no ha sortit tant bé com esperaveu?.** Tots coincideixen que l'organització va funcionar molt bé, i que l'ambient era inmillorable. Tothom o quasi, era molt alegre i molt simpàtic. Com a negatiu, només petites coses; com que l'àrea d'informació no funcionava, en algunes coses prou bé; uns quants es queixaven de que el menjar dels voluntaris olímpics no era prou bo, en Manel especifica que en el menjador dels atletes, el menjar era molt bo, i molt variat, es pot dir que era un buffet lliure cada dia, i que lo que passava, era que en el menjador dels voluntaris el menjar era el mateix,

però sense tanta variació de plats, en Manel explica que va quedar esgarrifat de lo que menjaven els atletes, tres i quatre plats de pasta, carn, postres, fruita, etc... tot en grans quantitats, el preu del menjar per la gent que podia entrar al menjador dels atletes era de 2.000 pessetes i, amb lo que hi havia de menjar, era un preu tirat. Un altre del motiu de queixa era, que no hi havien bons transports per anar a veure competicions a Barcelona. Molts pocs problemes a la feina, diuen tots, només la Teresa i l'Adela que el primer dia, a les taquilles es van equivocar amb les entrades i elles van haver de sentir algunes emprenyades de la gent, per cert molta gent a veure les competicions, i amb en Manel que se li volien colar de franc algunes persones al menjador dels atletes.

Una altra pregunta, relacionada amb el fet que la Subseu Olímpica de Banyoles, semblava la més conflictiva de totes. **Com vivia Banyoles i la gent de Banyoles el fet olímpic?.** I la resposta de tots, més o menys matisada, era que a Banyoles les Olimpíades es vivien amb, sino amb rebuig, una indiferència total, molts pocs voluntaris eren de Banyoles, una voluntaria ens explicava que, quan anava a agafar el transport cap a Besalú, uns de Banyoles li van preguntar si treballaria gratis a casa d'ells, la resposta va ésser que si l'hi regalaven l'uniforme, li pagaven el transport i podia practicar idiomes, si que ho

ESTABLIMENT ELITE

Electrodomèstics i regals - Servei Tècnic propi
GLÒRIA COSTA

C/. Major, 24 - Tel 59 01 11 - 17850 BESALÚ

CAJA DE MADRID

A. Lluís Companys, 5 - 5 bis - Tel. 59 00 00 - BESALÚ

faria. A més també ens explicaven que, algunes vegades, al costat de la TEISA, quan veien algun voluntari, es posaven a tatatejar el himne olímpic.

Com a anècdotes, vivències, mil i una, sobre l'ambient, els atletes, els voluntaris, etc... Així, per exemple, ens expliquen la gran corpulència dels atletes i les atletes, sobretot d'aquestes últimes, deien que les que feien més impressió eren les xines, acostumats a imaginar-les com petites, i eren gegantes, que els timonells que desentonaven amb els altres atletes, perquè eren molt més petits i prims, comparats amb els seus companys. També expliquen que a la Vila Olímpica hi havia de tot menys tabac i begudes alcohòliques, inclòs recomanaven que els voluntaris no fumessin davant dels atletes, però es veu que per la nit, hi entrava quantitat d'alcohol. Sobre la simpatia i marxa dels atletes, aquí sí que comença a haver-hi discrepàncies, tots coincideixen en parlar de la simpatia i educació dels anglosa-

xons i nòrdics, sobretot de la marxa i caràcter obert dels canadencs, sobre els llatins, moltes discrepàncies, alguns els trobavem més reservats i altres no, els de l'Est europeu, per alguns molt reservats, potser perquè els seus països passen moments conflictius, altres trobavem que no, sobretot els romanesos, etc... També ens expliquen el comerç i intercanvi de "pins", entre atletes i voluntaris.

Dels voluntaris ens diuen que molts eren de les comarques gironines, alguns d'altres parts de Catalunya, uns altres de la resta de l'Estat i que també hi havien voluntaris estrangers. De gent de totes les edats, però majoritàriament joves, ens expliquen que era tanta gent, tant disseminada, i amb horaris de treball tan diferents que es varen veure amb els companys de Besalú, molt poques vegades i alguns ni això, però que l'ambient entre ells era molt bo.

TALLAFERRO

HOMENOTS

El Dr. MANUEL GRAU MONTSERRAT va néixer a la ciutat de Morella (Els Ports, Castelló) el 14 de març de 1928, en el si d'una família que vivia del petit comerç. Cursà els primers estudis al Col·legi dels Pares Escolapis de la mateixa ciutat, havent estat alumne de la mestra Isabel Jimeno vers la qual sempre sentí profunda reverència i admiració, qui el preparà per als estudis de batxillerat que seguí amb profit, ja a Barcelona, a l'Institut d'Ensenyament Mitjà Menéndez Pelayo.

Ingressat a la Universitat de Barcelona, féu la llicenciatura en Filologia Semítica havent estat deixeble dels prestigiosos professors Joan Vernet, Josep Mª Millàs Vallicrosa, Alejandro Díez-Macho, David Romano i Frederic Udina Martorell. Durant l'estada a la Universitat conegué la Josefina Vidal, també estudiant de Semítiques, qui n'esdevindria l'esposa fidel i exemplar animadora dels seus treballs d'investigació sobre Morella i Els Ports així com de les publicacions referents al Comtat de Besalú i comarca de la Garrotxa. Llicenciat en 1956, es quedà a la Universitat com a professor ajudant del departament de Llengües Semítiques. L'any 1958 entrà a formar part del Claustre de Professors del Centre Oficial del Patronat d'Ensenyament Mitjà de l'Hospitalet de Llobregat, fundat aleshores, on seguí ensenyant al llarg de més de vint anys havent-hi exercit els càrrecs de secretari i director abans i després de la conversió d'aquest centre d'estudis en Institut de Batxillerat. Primerament hi ensenyà Llengua i Literatura Franceses i, ja guanyades les oposicions d'Agregat de Batxillerat, Geografia i Història.

El 4 d'abril de 1960 contragué matrimoni amb la Josefina Vidal, d'Olot, filla del poeta i polític Gil Vidal i Forga, de qui aprendria a estimar el paisatge, els monuments, la història ancestral i la gent d'aquesta terra de volcans, antany regida pels Comtes de Besalú. A l'Arxiu Històric d'Olot trobaria, amb l'esforç d'un treball tenaç i ple d'il·lusió, una rica documentació que li permetria de fer la brillant tesi doctoral sobre els jueus de Besalú i rodalies, defensada a la Universitat de Barce-

lona l'onze de setembre de 1975.

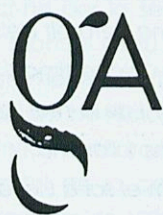
Obtinguda la Càtedra de Geografia i Història, exercí la docència als instituts Larraona, de Sabadell, i la Margarida Xirgu, de l'Hospitalet, poc abans de guanyar la plaça de professor titular de Filologia Semítica a la seva tan estimada Universitat de Barcelona on, des de 1984 amb dedicació exclusiva, professà Història de l'Islam i Història de l'Espanya musulmana.

El Dr. Grau Montserrat, ultra la seva prestigiosa docència universitària, ha estat un fecund i rigorós investigador medievalista de les terres que ha estimat i amb les quals ha identificat de cor la seva existència: Morella i els pobles de la comarca dels Ports, Besalú, Olot i la comarca de la Garrotxa. Estimació profunda que veiem resumida en el sentit bes que l'il·lustre historiador envià al nostre pont medieval quan, de retorn a casa seva, el veia per darrera vegada poc abans de morir. La mort el sorprendria, tot just estrenat l'any 1992, el 21 de gener.

L'obra escrita de l'historiador morellà la trobem repartida a la revista VALLIVANA, al BUTLLETÍ D'AMYC, de Morella, al *Boletín de la Sociedad Castellonense de Cultura*, en publicacions del Centre d'Estudis del Maestrat, de la Diputació Provincial de Castelló i també de la Generalitat Valenciana. Molts altres articles han aparegut al *Anuario de Filología*, a *Serafat*, *Al-Qántara*, al *Boletín de la Real Academia de Buena Letra de Barcelona*, als *Annals del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca* i a les publicacions de les assemblees d'estudis d'*Amics de Besalú*. La seva tesi doctoral sobre la Jueria de Besalú resta encara inèdita, havent-ne publicat tan solament un resum a la Universitat de Barcelona.

En sortir a la llum una part important del fons riquíssim de l'Arxiu Històric Notarial d'Olot gràcies a l'acurada i pacient tasca del Dr. Grau Montserrat, l'intens passat d'aquesta Vila i Comtat és més nostre.

JOSEP ALANYÀ i ROIG

**ASSEGURANCES DE LA LLAR
PLANS DE JUBILACIÓ, a**

Gestoria Bassols

HOMENOTS - Homilia Enterrament a la Capella de la Universitat de Barcelona

Universitat de Barcelona. 12 de febrer de 1992. Missa per l'ànima del Doctor Manuel Grau i Montserrat.

Ens hem reunit per apregar, lloar Déu i donar-li gràcies tots els qui hem conegut i estimat el Doctor Grau Montserrat tot el temps que amb ell hem conviscut, hem estudiat, hem compartit la vida universitària en el doble vessant de la docència i de la investigació. En una paraula, tots els qui en aquesta Alma Mater hem tastat la bonhomia, la senzillesa i la saviesa del nostre amic difunt, que ara enyorem i sempre recordarem agraïts. L'Eucaristia ens aplega, tot barrejant la tristesa humana amb l'esperança cristiana que es fonamenta en la fe i en la Resurrecció de Jesucrist. La mort del nostre company de docència i amic és l'ocasió de trobar-nos recordant i pregant.

I ho fem a la Casa de la Saviesa -la **Domus Sapientiae**-, sota la mirada atenta i penetrant del **Verbum Dei** que, com escriu Sant Joan, il·lumina tot home venint al món. Ell que és la llum vera, la vida i el camí. I als peus de Maria, la Seu de la Saviesa. Casa també nostra, que ho ha estat sempre del nostre amic, primer com a deixeble i després, molts anys, com a professor; espai de disciplina i silenci, de reflexió i estudi, de llibertat, racionalitat i debat, de transmissió acurada de les millors esències del saber universal. Casa d'ell i casa nostra, digna matriu on han estat fecundades tantes intel·ligències, reforçades tantes memòries i activades tantes voluntats per obra i gràcia del Pare Creador i Provident, del verb Revelador i de l'Esperit, fortaleça de l'ànima i de les seves tres facultats. Però aquesta fecundació en la saviesa és també obra de l'esforç humà: de moltes hores d'estudi i recerca, de docència, orientació i consell. I aquesta és obra vostra i ha estat l'obra que ha omplert la vida del Doctor Grau. Ell, podem dir-ho així, us ha engendrat enriquint-vos amb la seva ciència, amb el seu exemple, amb la seva dedicació

eficaç, posant a vostra disposició el seu temps, la seva experiència i la seva humanitat. Per això, tant de temps, esmerçat amb competència i força intensitat, ha resultat, malgrat tot, com sempre passa, fugisser. I ha fet vàlida la sentència del vell Hipòcrates: **Ars longa, vita brevis**. El nostre amic n'era conscient els darrers dies de la seva vida, com ho som també nosaltres.

Podríem dir que aquesta Universitat ha estat per a l'amic Grau la casa dels seus dos amors: l'amor fidel a l'esposa, aquí nascut, afermat i santificat fa ara 32 anys; l'amor a la ciència, que és com l'escuma de la humanitat, preparat, demostrat, aprofundir, transmès i multiplicat dia rera dia durant 36 anys. Aquesta és la raó de celebrar avui aquesta Eucaristia en sufragi per la seva ànima i en accló de gràcies pels beneficis que Déu atorgà al Doctor Grau durant la seva vida mortal, dels quals ens n'hem pogut beneficiar també nosaltres. La Universitat ha gaudit del seu saber gairebé fins al final, puix que la seva jubilació començava a ser a les portes: per això, podem aplicar a l'amic Grau les paraules que la Sagrada Escripura refereix al just que mor jove: **Consumatus in brevi, implevit tempora multa**. Breu ha estat la seva vida, puix que prometia encara molt quan, com ell mateix esperava, arribada la jubilació, el temps a esmerçar en la recerca i la publicació seria molt. Però l'home proposa i Déu disposa. El retorn al Pare ha fet ja impossible la tasca apassionant de desvetllar els secrets dels arxius, plens de documents rancs, polsosos i corcats. A l'amic Grau, amb qui ja no farem viatges d'investigació compartida; amb qui ja no farem amical conversa entre classes pel claustre d'aquesta casa; a qui no sentirem ja una altra classe magistral perquè amb la seva vida i mort exemplars ja ens ha explicat tot el que sabia; a qui ja no podem fer preguntes animades per l'afany de saber; a l'amic Grau, home creient d'ampla mirada, capaç d'abraçar en l'unitat de

la seva pròpia vida l'amor de Jesucrist, l'adoració submissa de l'Islam i l'esperança profètica dels jueus, a l'amic Grau el pare Déu li haurà reservat al cel aquell arxiu que guarda el Llibre de la Vida, on gaudirà de trobar els seus mestres i on esperarà el temps que Déu vulgui de veure'ns inscrits els qui ara adrecem al cel, per ell, la pregària.

Tota la seva vida podem dir que ha estat dedicada, com diu el llibre dels Proverbis de Salomó, *"ad sciendam sapientiam et disciplinam, ad intelligenda verba prudentiae, et suscipiendam eruditionem doctrinae, justitiam et iudicium et aequitatem, ut detur parvulis astutia, adolescenti scientia et intellectus. Audiens sapiens, sapientior erit... Timor Domini principium sapientiae."* Això era aquí a la terra. Quan hom és al cel, tot és d'una altra manera. La visió substitueix la fe, i l'amor el temor. *Amor Dei, principium gloriae.*

Mentrestant, aquí baix, del Doctor Grau Montserrat restarà per sempre, fidel imatge de la seva immortalitat personal, la seva obra ben feta d'historiador, que sabem també estimar, perquè les sàvies obres dels savis són vies dretures per on el món s'apropa a l'home i l'home s'apropa a Déu.

Permeteu-me que des de la gran estima que tinc al Doctor Grau com a mestre i amic, acabi aquestes paraules aplicant-li el que vaig escriure en memòria de l'historiador morellà Mn. Manuel Milián, mestre que ell tant estimà:

Ploma suau, pels dits amanyagada, / que ens dones fe de llargs treballs; / daurada rella d'un llaurador d'història, / que en llaurar pulcres bancals amb línia ferma, / has deslliurat de la fosca memòria fruits saborosos del nostre passat. / Trèmula ploma, feta dit dels dits, / tantes voltes únic testimoni de la tasca pacient, / pont de la intel·ligència entre els pergamins i l'ànima, / llança que fulgeixes com el sol a Llevant; / Quant no ens podries dir tu d'un núvol blanc...

DR. MANUEL GRAU I MONTSERRAT

(UN JUST I MERESCUT HOMENTAGE)

Tot esforç, tota iniciativa vers a donar conèixer la història del nostre país, Catalunya, ens cal recolzar-la, incentivar-la, per quan significa l'eix dinamitzador que ha de garantir la preservació, la continuïtat i el gaudir del nostre patrimoni cultural.

Naturalment, això comporta un cert grau de necessària sensibilització col·lectiva, la qual hauria de tenir, -és una opinió personal-, una molt especial incidència en les noves generacions. Els infants i els joves, ja que d'ells òbviament, depèn el futur. Si veritablement, en són coneixedors, serà molt més fàcil que poguessin estimar-lo i valorar-lo, la qual cosa propiciarà una eficaç protecció del nostre llegat pretèrit.

Plantejades així les coses, seria desitjable i positiu alhora, que aquest coneixement de les pròpies arrels històriques, s'iniciés ja a través de l'escola primària, a partir de cada poble, de cada comarca, per tal de poder adquirir de bell antuvi aquells bàsics coneixements dins la pròpia parcel·la històrica local. En aquest sentit els besaluencs tenim el privilegi de gaudir, -i perquè no dir-ho-, també de compartir en la mesura de les nostres possibilitats, la responsabilitat de prevenir cautelament un patrimoni cultural únic, el qual forma part importantíssima del tresor col·lectiu del nostre país.

Tot s'ha de dir, i, és que sortosament Besalú, la nostra preuada vila comtal, ha tingut al llarg dels segles, aquelles persones que s'han interessat per tal de cercar-hi els orígens, restrejant arxius i biblioteques i que d'alguna manera es són testimonis, aquests emblemàtics monuments, signe de les nostres arrels més profundes.

Entre aquests eminents historiadors, cal destacar-ne per la seva meritòria labor, el Dr. Manuel Grau i Montserrat (A.C.S.), il·lustre hebraïsta, titular que fou del Departament de Filologia Semítica de la Universitat de Barcelona, nat a Morella, capital de la comarca dels Ports, el 14 de març de 1928, traspassat

a l'Hospitalet de Llobregat el 21 de gener de 1992, just a l'encetar l'any.

Atesa la meua personal predilecció per la història, -i d'una manera específica per la cultura hebrea, conec a fons i sóc tanmateix testimoni del treball de recerca esmerçat al llarg de la seva vida, pel Dr. Grau, el qual sens dubte, constitueix avui fita d'obligada referència, per quan a través de les seves investigacions, coneixem importants capítols de la història de Besalú i del seu antic comtat, doncs la seva brillant tesi doctoral, -va doctorar-se a l'any 1975, sobre la Jueria de Besalú-, és una autèntica font d'historiografia, per tal de conèixer la vida i el context històric d'aquelles comunitats jueves, les quals per altra banda, contribuïren decididament al desenvolupament del nostre país, compartint al llarg de molts segles la nostra pròpia trajectòria històrica.

Paral·lelament, el Dr. Grau ha estat un prestigiós pedagog. La seva tasca docent particularment a la Universitat de Barcelona, és avui reconeguda i valorada, tant a nivell dels seus propis col·legues, com per tots els seus antics alumnes.

D'una gran capacitat de treball, ha publicat una ingent quantitat de treballs d'investigació històrica, a través dels més importants mitjans de comunicació i divulgació científicocultural, com per exemple "SERAFAT", **L'Institut d'Estudis Catalans**", **"Annals del Patronat d'Estudis d'Olot i Comarca"**, **"Assemblees d'Estudis del comtat de Besalú"**, **"Universitat de Barcelona"**, etc. Per la seva transcendència temàtica, no puc deixar d'esmentar treballs d'investigació com **"Aplicació de les Constitucions de Benet XIII contra els jueus de Besalú"** (Jornades sobre el Cisme d'Occident a Catalunya, les Illes i el País Valencià) **"Els Cementiris jueus de Besalú"**, **"Aportacions Documentals pe a l'Estudi de l'Escavatge al Comtat de Besalú"** (segles XIV i XV), important recopilació d'interessantíssims documents, fins avui, pràcticament ignorats, a l'entorn d'un tema inèdit a les nostres contrades, on es de-

tallen rigurosament, amb tota classe de dades, el tràfic ignominiós d'éssers humans, homes i dones, amb noms i cognoms de compradors i venedors, adhoc en alguns casos, amb la corresponent catalogació social i professional. Altra-ment, la personalitat i l'obra del Dr. Grau, ha ultrapassat el nostre concret entorn històric. Com a eminent medievalista, ha desenvolupat una meritòria labor sobre Morella, -la seva ciutat natal-, i la comarca dels Ports, presidint fins a la seva mort l'entitat "Amics de Morella i Comarca".

Arrel de l'avinentesa de participar recentment en un acte acadèmic al Palau de Congressos de Perpinyà, vaig gaudir de l'ocasió de saludar i conversar amb diferents personalitats del món cultural, en especial reconeguts hebraïstes. Precisament, un d'ells, l'il·lustre Professor YOM TOVASSIS de la Universitat de Jerusalem, -per demés, profund coneixedor i admirador de Besalú, la que ha visitat més d'una vintena de vegades-, m'explicava vivament emocionat que fou un bon amic i coneixedor de l'obra del Dr. Grau, significant-me la seva personal adhesió a l'homenatge que volíem retre-li.

La seva saviesa i erudició, traspua-va una gran humanitat. Refinadament educat, obert, d'una senzillesa i humilitat extremes, bon conversador, amb un agut sentit de l'humor, amic dels seus amics, profundament amant de la seva família, home d'arrelades conviccions de fe. La seva presència, la seva bonhomia, et fela sentir confiat, distès. La seva veneració per Besalú fou total, absoluta, visqué permanentment rodejat de l'emblemàtica vila comtal. Al seu despatx, a la seva biblioteca, jo diria que a totes les estances de la seva llar, hi havia, -hi ha, perquè la seva esposa no ha volgut tocar-ho-, la presència en forma d'imatges, dels seus monuments. Al seu traspàs, encara deixà damunt la taula de treball unes notes uns apunts sobre Besalú, que tot i haver perdut pràcticament la visió, defallit, sense apenes forces, no volgué renunciar a

seguir treballant.

Al seu traspàs el 21 de gener, vaig considerar de justícia fer quelcom en recordança al Dr. Grau. En aquest sentit, amb motiu de celebrar-se el Ple del Consell Comarcal de la Garrotxa, el dia 30 del mateix mes, presentava una moció, reivindicant la seva memòria.

Òbviament, Besalú havia d'expressar el seu reconeixement perpetuant la seva memòria, aprovant-se per acord unànim de Ple, l'Homenatge, que si Déu vol, tindrà lloc el proper dia 19 de l'actual mes de setembre.

El dia 24 d'abril, dins els actes de "**La Setmana dels Premis Ciutat d'Olot 1992**", la capital de la Garrotxa, va retre-li un emotiu Homenatge, el qual tingué per

marc el Saló de Sessions de l'Ajuntament. El propassat dia 7 de juliol la ciutat de Morella, va nomenar-lo **Fili Predilecte** en el decurs d'un acte acadèmic que tingué lloc a la Casa Ciurana, on entre altres representacions varen intervenir-hi els Alcaldes d'Olot i Besalú.

Per tal de cloure aquest acte d'homenatges a la memòria del Dr. Manuel Grau i Montserrat, el proper dia 19, Besalú, l'antiga i monumental vila comtal, segellarà aquestes ofrenes, a través de les quals desitjaria que Olot-Besalú i Morella, restessin per sempre més entranyablement unides, pel record inesborrable d'aquest il·lustre historiador, el qual és alhora un cant, una exaltació a la història i a la cultura enmarcades en

l'amor, la solidaritat i la germanor.

No voldria acomiadar aquesta lletra, sense la formulació d'una decidida voluntat inicialment exposada al Ple del Consell Comarcal, i posteriorment, plenament compartida a diferents nivells i institucions, com és fer realitat la publicació de l'obra completa del Dr. Grau. Aquesta seria la millor cloenda, el més inesborrable testimoni que podem retre-li, doncs a través de les seves pàgines coneixerem, estimarem i valorarem encara més el nostre propi país. Tinc la plena seguretat, que tots els besaluencs, ens sentirem més íntimament enamorats de la nostra vila comtal.

Sentiu-vos-hi tots convidats!

JOAN PÈLACHS I ROJALS - Alcalde de Besalú

Acord de Ple del nostre Ajuntament

ACORD EN RELACIÓ A L'HOMENATGE AL DOCTOR MANUEL GRAU I MONTSERRAT - Es dona la lectura a la proposta de Presidència: per tal de coordinar adientment els actes d'aquest homenatge, els quals, per altra banda, ben segur, han de prestigiar Besalú per molts conceptes, aquesta Alcaldia, proposa al Ple, l'aprovació dels següents acords:

1er. - Dedicar la baixada de la "Mikwé" l'adjacent Plaça

dels Jueus, a la memòria de l'erudit historiador desaparegut.

2on. - La làpida a col·locar, portarà aquesta inscripció: "L'AJUNTAMENT DE LA COMTAL VILA DE BESALÚ, A LA MEMÒRIA DEL DR. MANUEL GRAU I MONTSERRAT, HISTORIADOR DEL COMTAT DE BESALÚ. MORELLA, 15-3-1928. L'HOSPITALET, 21-1-1992. Besalú, 19 de setembre de 1992".

3er. - Celebració d'un acte acadèmic a la Sala Gòtica del

Palau de la Cúria Reial, sota la presidència de l'eminent catedràtic de la Universitat de Barcelona, Dr. David Romano, amb la participació de destacades autoritats acadèmiques.

4art. - A fi de coordinar de forma eficient tots els actes, seria convenient la creació d'una comissió, la qual presidida per aquesta Alcaldia, i formada pels Regidors de Turisme i Cultura, Srs. Josep Oliveras i Francesc Grau, respectivament, la Directora de l'Oficina de Turisme Srta. Maria Fauró i l'Arxiver municipal

Sr. Joan Masmitjà.

No obstant el Ple decidirà. Besalú, 4 de maig de 1992. L'ALCALDE, nomenarà al Sr. Manuel Grau i Montserrat, Fill Predilecte a Morella, cal que hi existeixi una representació d'aquest Ajuntament. El Sr. Alcalde explica que hi han possibilitats de que el proper any el CCG pugui edictar un volum amb la seva tesi.

Vist i trobat conforme pels senyors assistents, s'aprova amb el vot favorable de tots ells.

L'alcalde de la comtal vila de Besalú,
es complau a convidar-vos a l'homenatge en memòria del
Dr. MANUEL GRAU I MONTSERRAT
que tindrà lloc el dia 19 de setembre de 1992.

-A la 1 del migdia, acte acadèmic a la sala gòtica del Palau de la Cúria Reial.

-Seguidament, descobriment d'una placa a la plaça de la Mikwè, que per acord de l'Ajuntament (4 de maig 1992) es dedica a la seva memòria.

INTERVINDRAN:

Excel.lentíssim Sr. JOSEP Mª NADAL i FARRERAS
Rector de la Universitat de Girona

Sr. JOSEP MURLÀ i GIRALT
Secretari del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot

Dr. DAVID ROMANO i VENTURA
Catedràtic Emèrit de la Universitat de Barcelona

Sra. MONTSERRAT DEL POZO i DE FERRER
Presidenta d'Amics del Comtat de Besalú

Il.lustríssima Sra. ISABEL BRUSSOSA i PLANAS
Presidenta del Consell Comarcal de la Garrotxa

Sr. MIQUEL-ÀNGEL ALARCIA i HUARTE
Professor d'Història de l'Art. I.B. Maragall

Sr. MIQUEL-ÀNGEL RIERA i NADAL
Escriptor i poeta

Sr. JORDI VEA i MANZANARES
Ex-alumne. Economista.

Dr. JAUME VÀNDOR i KOPPEL
Professor de la Universitat de Barcelona

Excel.lentíssim Sr. ARCADÍ CALZADA i SALAVEDRA
Vice-President primer del Parlament de Catalunya

Sr. JOSEP ALANYÀ i ROIG
Professor de Filosofia. I.B. Infanta Isabel d'Aragó

Il.lustríssim Sr. PERE MACIAS i ARAU
Alcalde d'Olot

Dr. SERGI BESSER i ORTI
Catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona

Il.lustríssim Sr. XAVIER FABREGAT i ANTOLÍ
Alcalde de Morella

Sr. TEODOSIO SANGÜESA i ESTEBAN
Professor de Filosofia. I.B. de Benicarló

Il.lustríssim Sr. JOAN PÈLACHS i ROJALS
Alcalde de Besalú

Mossèn JOAN CARRERAS i PERA
Dir. dels Centres d'Estudis Diocesans del Bisbat de Girona

Presentador: MANUEL CAMPO i VIDAL
Ex-alumne, periodista i director d'Antena-3

VA DE METGES I MEDECINA

ÉS EL CAP UN SUPERMERCAT?

En les societats anomenades "civilitzades", s'ha fet un procés tal de deshumanització de l'individu, que ens ha portat a que les persones siguin, sota la falacia de la llibertat, cada cop menys lliures. Pocs assumim la responsabilitat de la pròpia vida i cada cop més projectem en estructures, institucions, administracions, etc... la decisió de ser un mateix. En realitat és més fàcil, i sobretot còmode, que ens diguin què hem de menjar, com hem de vestir, què hem de pensar... i fins i tot com hem de fer l'amor. Ens estalviem la responsabilitat de decidir. La societat t'ofereix tot de possibilitats per escollir i, en realitat, ni escollim, ni existeixen possibilitats diferents a les que el propi sistema permet.

Evidentment, la salut, entesa com un bé més de consum, no s'escapa d'aquest procés. Així, doncs, és més fàcil projectar la necessitat de benestar físic i mental (es digui Seguretat Social, metge privat, acupunçor o màgic Andreu) que assumir de viure una vida en la malaltia (entesa com el no-benestar).

Els individus projecten en les estructures i aquestes potencien la dependència d'aquells. Dins aquest cercle on el peix es

mossega la cua, ens trobem tots.

Així és fàcil d'entendre algunes de les xifres que en un ràpid estudi del primer semestre de l'any 92 es reflecteixen en els quadres adjunts.

Hom pot entendre que la manca d'accés a determinat fàrmac (molts dels quals no està demostrat que serveixin per a res, apart de fer més rics a les multinacionals i a les empreses farmacèutiques) es converteixi en una "urgència", i que a les 10 del vespre s'acudeixi a buscar les gotes de l'avi, o les pastilles de la tieta, o els supositoris del nen, amb una exigència i una crispació que farien pensar que s'ha d'acabar el món si no hi hagués el metge de torn per oferir-li "l'imprescindible" consol per viure.

Trist consol el que depen d'una recepta.

NO HI HA VISITA AVUI?

Dels 1823 habitants majors de 14 anys (1), potencialment coberts pels dos equips (metge-infermera) n'he recollit les xifres de visites d'un d'ells (2), i que són extrapolables al conjunt, durant el període gener-juny del 1992.

Els resultats són clarificadors (esglaiadors!): cada besaluenc acudeix gairebé 6 vegades a l'any al metge (1 cop cada 2 mesos). Evidentment, això és fals. En realitat no s'aten més enllà d'un 30 ó

un 40% de la població potencialment coberta. El resultat el podeu deduir vosaltres mateixos.

Us pot ajudar saber que el promig europeu varia de 2 a 2,5 vegades l'any per habitant (la tercera part del de Besalú).

Si en aquestes xifres hi afegim les consultes d'infermeria, el promig gairebé es dobla (9,96 vegades l'any per habitant). Un altre tema interessant és veure com s'utilitza el servei d'atenció continuada. Dels 6.452

habitants coberts per l'Àrea Bàsica, els 2.068 de Besalú corresponen a un 32,05% de

totes les visites que es fan d'urgència. Creieu que som més malaltissos? O que amb tant de turisme, olimpisme i "expo" ens atabalem i tenim més accidents? O potser que la comoditat de tenir el Servei al pas de la porta fa que no valorem l'utilització del mateix? Si el Centre estigués a Castellfollit, hi haurien

el mateix número de visites d'urgència?. Crec que la resposta és evident. O potser que els metges i infermeres no donem

prou consultes dins l'horari laboral?. Mire'm-ho: durant els primers 6 mesos de l'any els 2 metges de capçalera i les 2 infermeres (sense comptar pediatria) hem fet un promig de 73,28 consultes per dia hàbill Vol

llibreria
Capellades

Papereria - Impremta
Objectes escriptori
Joguines

Av. President Companys, 5 - Tel. 59 07 90 - BESALÚ

dir que cada 25 dies s'atén al total de la població... sense comentaris.

La qüestió que sorgeix és saber perquè passa això. És que els besaluencs estem més malalts que la resta del país, o dels europeus?

És que els metges que han treballat i treballem a Besalú ho fem molt malament?. Som els propis professionals o els usuaris qui creen aquesta hiperdependència?. És per què és gratuït?. O és que projectem en el sistema dels serveis de salut la nostra incapacitat per viure i assumir les pròpies limitacions (incloent la malaltia)?. És un debat que queda obert i que crec seria interessant de seguir-ne parlant.

Hi ha d'altres temes interessants a parlar, com el del consum farmacèutic, les visites programades o a domicili, el paper de la medicina envers la privada, l'educació sanitària, la medicina preventiva, els hàbits alimentaris, l'entorn ecològic, etc... que espero, entre tots, anem desgranant i ens facin racionalitzar l'ús dels serveis sanitaris i millorar la nostra qualitat de vida. No es tracta de viure més, sinó de viure millor. La qual cosa no vol dir millorar el nostre confort, ni augmentar el número de bens de consum, ni, evidentment, augmentar la

nostra dependència d'un fàrmac, un metge o un sistema sanitari.

No crec que aquests temes siguin només per als "especialistes", és el conjunt social qui ha de definir què vol i com ho vol. Per això proposo un diàleg a tres bandes entre la població de Besalú, els professionals que treba-

llem al poble i l'administració dels serveis Sanitaris. La pilota està, ara, del vostre costat.

PASQUAL ZACARIAS

(1) Dades del cens al 31/7/92.

Ajuntament de Besalú.

(2) L'equip format per la Dra. Rosa Vilar i l'infermera Isabel Fernández primer i per l'autor de l'article des d'1 de juny 92.

QUADRE 3

CÀRREGA DE TREBALL GENER-JUNY 1992		
Núm.consultes metge	= 2.484	= 20,03
dies hàbils	124	
Núm.consultes inf.	= 2.060	= 16,61
dies hàbils	124	

Font: Arxiu Cap Besalú

QUADRE 4

ATENCIÓ CONTINUADA GENER-JUNY 92			
mes	núm.consultes	núm.consultes Besalú	%
Gener	227	134	59,0
Febrer	200	125	62,5
Març	242	133	54,9
Abril	241	139	57,6
Maig	225	115	51,1
Juny	170	95	55,8
TOTAL	1305	741	56,78

Font: Arxiu Cap Besalú

QUADRE 1

ACTIVITAT ASSISTENCIAL GENER-JUNY 1992				
mes	metge	número de visites		dies hàbils
		Infermera	Extraccions	
Gener	454	370	165	21
Febrer	400	359	175	20
Març	460	370	188	22
Abril	404	331	178	20
Maig	394	320	180	20
Juny	372	310	165	21
TOTALS	2484	2060	1051	

Font: Arxiu Cap Besalú.

QUADRE 2

INTENSITAT D'ÚS GENER-JUNY 1992			
Núm.visites metge	= 2.484	semestral	2,72
Núm.habitants	911	anyal	5,44
Núm.visites inf.	= 2.060		2,26
Núm.habitants	911		4,52
Núm.visites metge + inf.	= 4.544		4,98
Núm.habitants	911		9,96

Font: Arxiu Cap Besalú

mobles i
fusteria

**JORDI
SUBIRÓS
i VERGÉS**

GERMANDAT DE DONADORS DE SANG

"QUIN PESAT"

De primer antuvi, la meva més cordial i sincera felicitació a les 146 persones abnegades i altruistes que el primer d'agost varen venir a regalar la seva bossa de sang. Elles són un gran exemple per a tothom i ens demostren que, malgrat tota la parafernalia del temps actual, encara queden moltes persones amb un gran cor humà, que saben i volen conviure, que han après aquesta lliçó de senzillesa i humilitat, de saber donar-se als altres. Tot això és tan gratificant que bé val la pena esmerçar tots els esforços que facin falta en bé de la donació de sang.

Sóc conscient que tot el que això representa, i hauria d'estar content de la resposta que sempre té la nostra estimada Vila la donació de sang, però... hi ha un però.

On són les 46 bosses que es varen recaptar de menys que el mateix dissabte de l'any passat? Quines causes féren que la devallada fos tant forta -d'un 25% inferior-?

Una d'elles pot ser que el "Tallaferro" sortís després del primer d'agost.

Això vol dir que la nostra revista té un poder de convocatòria molt alt.

Una altra podrien ser les Olimpíades o Jocs Olímpics, que restessin unes quantes persones més.

Una altra, que el primer dissabte d'agost coincidís a ser dia 1 i els uns marxaven de vacances aquell dia, i els que havien de tornar no ho feien fins al vespre o l'endemà diumenge:

Fins i tot, el torneig de bàsquet, les 24 hores, doncs alguns dels jugadors que actuaven eren donadors i no van venir.

Hi poden haver més causes, però cap d'elles m'és prou vàlida, i, en canvi, sí que crec fermament en una sola que pot ésser l'autèntica, i aquesta és... la falta de sensibilitat envers els altres.

En el temps actual de consumisme desenfrenat, una

gran majoria de gent s'ha tornat egoista i ha perdut aquell esperit de sacrifici que hi havia.

Perquè em consta de veritat, que s'ha de ser molt home o molt dona, per a que, amb aquella calor enganxosa d'aquest estiu,

amb totes les atractives ofertes de Jocs Olímpics, platja, vacances i altres, es vingui a donar sang, per aquesta mateixa regla de tres, té molt més mèrit el que va venir deixant-ho tot.

Què es pot fer pe a conscienciar del que representa la donació de sang?

De donar a conèixer que una bossa de sang pot donar una vida?

Tant mesquins ens hem tornat? Tant egoistes?

Si és així, mal senyal per a tots plegats.

És un símptoma que ens dispara ja la senyal roja d'alerta, que anem per un camí equivocat, que pot portar-nos a una degradació total.

Tant de bo canviem a temps! Sapiguem reaccionar,

obrir els ulls a l'autèntica veritat de la

vida: la convivència entre tots, encara que

això comporti algun sacrifici, val la pena fer-ho.

I la joventut? Què pensa?

Ella és un dels col·lectius que més exposat està a

necessitar sang per als nombrosos accidents

de carretera, i si un dia, millor que no arribi mai,

necessitem sang i no n'hi ha, correguem tots

llavors per a que ens poguem salvar.

Sortosament hi ha honoroses excepcions, perquè a

cada nova donació vénen nois i noies per primera

vegada, però en venen pocs.

Un crit d'alerta nois i noies de 18 anys: endavant.

No deixeu endurir el vostre cor, sigueu conseqüents

amb vosaltres mateixos, volgueu gaudir d'aquesta

sensibilitat envers tots els altres. I ara, amb tota la

raó del món, podeu dir: "Quin pesat, quina pallissa?"

però amics, la sang bé val aguantar aquesta i

totes les pallisses del món.

Us saluda cordialment el vostre delegat, en

JOAN ZAFONT

J. JUANOLA
I N S T A L - L A D O R S

S.L.

ELECTRICITAT INDUSTRIAL I DOMÈSTICA
FONTANERIA
CALEFACCIÓ

ESPORTS

BESALÚ CLUB NATACIÓ

Un estiu més i, com no, una temporada més per al Besalú Club Natació, i, amb ella, tot el reguitzell d'entrenaments, de competicions, de partits de waterpolo, de festes... que us anirem comentant tot seguit.

El Besalú C.N. ha participat, com cada any, a la LLIGA GIRONINA DE CLUBS i a la CHALLENGE DAVID MONER, així com al CRITERIUM, on hi participen tots els Clubs de piscines descobertes, i als CAMPIONATS PROVINCIALS, on també hi trobem els de piscines cobertes.

Però aquí no s'acaba tot. Hi hem d'afegir les XII HORES DE NATACIÓ, en què hi participaren, a més del nostre Club, el C.N. Anglès i el C.N. Castellfollit.

S'ha de dir que una temporada d'estiu no té color si hi falten els partits de waterpolo cel.lebrats, aquest any, la majoria d'ells a Besalú, per ser un lloc cèntric per a tots els clubs participants. Cal remarcar que el Besalú ha quedat classificat en quart lloc de tota la província, darrera dels equips de piscines cobertes.

El Club no seria el Club sense els socis, i per això s'ha celebrat, com cada any, la FESTA SOCIAL amb un sopar, amb el ballet aquàtic i, per a arrodonir la festa, ball per a tothom amenitzat per la CRISTINA i el grup local PER TUTATIS. Pel que fa a la Festa de Fi de Curs, hem de parlar d'innovacions. Aquest any, a més de la demostració dels cursetistes i dels jocs aquàtics, s'ha organitzat una Triatló (bicicleta, natació i córrer), amb dues categories diferents, la qual va agradar tan als participants com al públic que els animava.

Bé, només cal fer referència a la participació del Besalú C.N. a les Travesses Tussols-Basil, a Olot i la de l'Estany de Banyoles.

Fins la temporada vinent.

L'atleta del Club Esportiu Vall de Bianya, Mireia Dosil, es va classificar per anar als campionats d'Espanya de Júnior de pista en la prova de 1500 metres llisos. Les proves foren celebrades a Màlaga durant els dies 14, 15 i 16 d'agost, on va assolir una marca de 4'53"6.

24 HORES DE BÀSQUET DE BESALÚ

GRUP A

7 X 3
Ninets
Maià Senglars
Bar d'en Tit

GRUP B

Els Reis
Carme Ferrés
Stephen's
Estaferms

GRUP C

Canyoners
Podium McDowels
Manales

GRUP D

Cornellà (Carles Coll)
Commando (Rambo)
Sant Pellari Sputners

FASE DE CLASSIFICACIÓ:

18.00	7 x 3 - Ninets	22 / 25
18.50	Els Reis - Carme Ferrés	58 / 8
19.40	Canyoners - Podium McDowels	29 / 23
20.30	Maià Senglars - Bar d'en Tit	15 / 39
21.20	Stephen's - Estaferms	40 / 27
22.10	Cornellà - Commando	19 / 35
23.00	7 x 3 - Maià Senglars	29 / 19
23.50	Els Reis - Stephen's	32 / 46
00.40	Canyoners - Manales	47 / 13
01.30	Ninets - Bar d'en Tit	19 / 36
02.20	Carme Ferrés - Estaferms	22 / 51
03.10	Cornellà - Sant Pellari	18 / 19
04.00	7 x 3 - Bar d'en Tit	31 / 40
04.50	Els Reis - Estaferms	46 / 32
05.40	Podium McDowels - Manales	53 / 19
06.30	Ninets - Maià Senglars	25 / 26
07.20	Carme Ferrés - Stephen's	20 / 74
08.10	Commando - Sant Pellari	25 / 18

QUARTS DE FINAL:

09.00	1er Grup A - 2on Grup C Bar d'en Tit - Podium McDowels 36/32
10.15	1er Grup B - 2on Grup D Stephen's - Sant Pellari Sputners 43/21
11.30	1er Grup C - 2on Grup B Canyoners - Els Reis 50/32
12.45	1er Grup D - 2on Grup A Commando - 7 x 3 18/21

SEMIFINALS:

14.00	Guanyador 1er partit - Guanyador del 2on Bar d'en Tit - Stephen's 43/37
15.15	Guanyador 3er partit - Guanyador del 4art Canyoners - 7 x 3 44/41
16.30	Discurs del Regidor d'esports de l'Ajuntament. No es va fer.
17.00	Partit pel tercer - Quart lloc. 7 x 3 - Stephen's 41/38
18.15	FINAL Canyoners - Bar d'en Tit 34/43

ESPECIALITATS:

CALAMARS A LA ROMANA
PASTÍS DE FORMATGE

C/. Ganganell, 38 - Tels. 59 12 33 - 59 00 41 (part.) - 17850 BESALÚ (Girona)

CONSELLS SANS: Els refredats que ens esperen.

Ara que entrem a la tardor i hivern, temps freds, el nas torna a ser el protagonista indiscutible. Només la caries dental és més freqüent en l'home que els refredats, costipats o rinitis agudes epidèmiques.

El nas és una part del nostre cos que a més de la seva importància estètica per la fisonomia de la persona, de ser el lloc on es troba el sentit de l'olfacte, és lloc de pas de l'aire que respirem, lloc on hi passen molts microbis, algun dels quals pot quedar-s'hi. Un d'aquests és el virus del refredat, que es veu que li agrada molt el fred, doncs només fa la seva feina quan la temperatura de la mucosa del nas baixa uns dos graus per sota la temperatura corporal normal. Aquest fet es produeix quan una persona passa d'un lloc amb una temperatura ambiental alta a un altre de baixa (el cop d'aire). Aquest moment de baixada de temperatura l'aprofita el virus per atacar, fa mal, el nas comença a rajar tot aigua de primer, després de un o dos dies el moc es fa més espès, el nas es tapa, un es troba rar.

El procés es soluciona en una setmana, sempre que

es prenguin les mesures adients (abrigar-se, fer bondat...). Un descuit ens pot costar que el virus ataquí la laringe (ens quedem afònics), els bronquis (molta tos) i en últim terme una pulmonia.

Com totes les malalties produïdes per un virus, l'home encara no disposa de medicaments prou eficaços, essent la prevenció la millor arma. Compte amb les èpoques fredes, amb els canvis sobtats de temperatura. Un cop ha començat a rajar el nas, els sprays vasoconstrictors ens poden ser útils, l'aspirina o el paracetamol poden ajudar a passar el malestar. En cap cas s'han de prendre antibiòtics si no és per recepte del metge. Els bufos de vapor d'aigua d'eucaliptus de la iaia no han perdut cap valor. Darrerament ha sortit al mercat unes vacunes contra el refredat. No hi ha cap prova de la seva eficàcia, no malgastem els diners.

Amb tot aquest hivern no serà diferent als altres, els refredats ens estan esperant. Lo millor, com deia la iaia, un bon mocador, paciència i fer bondat.

ÀLEX GIRONELL

CARTES AL DIRECTOR: Millorem Besalú? El trànsit.

No hi ha dubte que per millorar qualsevol cosa és precís primer, reconèixer que les que tenim no estan prou bé. De cap manera voldria que aquest escrit es pogués interpretar com una crítica sistemàtica. La seva intenció és tot al contrari: analitzar uns fets, reconèixer les seves deficiències i aportar solucions.

Un dels problemes que vivim cada dia, els convilatans i la gent

que ens visita, és el del trànsit. Possiblement tots us haureu trobat que, sobretot en un dia de festa, quan la gent retorna a casa (cap allà a les 8 hores), que travessar la carretera us pot costar fins i tot deu minuts i el risc seriós d'ésser atropellats. Com és possible que a Besalú no hi hagi un punyeter semàfor? A tots els pobles tant d'aquí a Olot com en direcció a Figueres n'hi ha, i pobles tant pe-

tits com un Vilafant o Argelaguer en tenen. Em consta que les nostres autoritats tenen prevista aquesta situació però, d'això ja fa molt temps i aquesta previsió no soluciona el greu problema. Posar uns semàfors, encara que siguin interins suposo que deu estar a l'alçada del nostre Ajuntament i si no és així que Déu ens ampari. Com a mal menor es pot provar en pasos de cebra. Però no és la sol·lució.

Peixos FRIGOLA

C/. Ganganell, 164 - Tel. 59 00 80 - 17850 BESALÚ

Un altre aspecte: crec també que quasi tothom s'ha trobat que, per anar de la carretera a la Plaça passant pel carrer Major ha hagut de fer una verdadera "gimkama" i que moltes mares, més d'un cop, s'han esglaiat perquè els seus fills, per poc, no han anat a parar a sota un cotxe o una moto que passen per aquest carrer a tota bufa com es diu. Lo mateix succeix al carrer Canó i Ganganell però potser en més petita escala. El cert és que fins avui la Providència ha vetllat i hi ha d'haver un reguitzell d'àngels de la guarda vetllant per la mainada i fins i tot pels grans.

I què podem dir de la Plaça? Un magnífic aparcament que dóna prestància a les característiques monumentals i arquitectòniques de la mateixa. Per favor! Siguem conscients i responsables del que tenim, d'aquest llegat històric-monumental que és l'únic recurs que ens queda perquè donem a la nostra Vila la prestància i la valua que es mereix.

Una breu reflexió nosaltres no podem oferir ceràmica com La Bisbal, ni anxoves com L'Escala, ni ametlles com Arenys... però si que tenim el vagatge que parlavem, de molta categoria i que cal

mostrar-lo amb la màxima dignitat. Creieu que la Plaça sempre plena de cotxes i els carrers mencionats amb un trànsit constant és el més adient?. Us imagineu què seria la Plaça Major sense cotxes, amb algun banc de pedra i també algun arbre amb tona de fusta al mig de les arcades? I la gent que ens visita poder circular tranquil·lament pels carrers i recrear-se amb la Plaça? Segurament ferien quelcom més que comprar quatre postals i fotre el camp. Es complaurien amb l'entorn i ferien més llarga estada el que seria més beneficiós per a tots nosaltres.

Vull fer un petit comentari referent a la mentalitat desfasada i errònia que tenen alguns amics comerciants de la Vila i això amb tot respecte, però si és cert que l'arbre no els deixa veure el bosc. Tothom sap que a totes les poblacions el comerç de més categoria està ubicat en zones peatonals i si no pregunteu a una agència o a un A.P.I. el preu d'un local de negoci. Amb tota seguretat que es cotitza molt més en zona peatonal. I això per què?. No és precis contestar la pregunta. L'evidència ho fa sola.

Un altre aspecte: la mentali-

tat d'aquelles senyores que han d'anar a buscar l'hamburguesa, el detergent o les tres unces de formatge amb el cotxe a sota el pompis. Ja està bé!. La falsa comoditat d'uns no pot ésser la constant molèstia dels altres. Si aquestes senyores viuen en una població tant sols una mica important, hauran de deixar el cotxe en un aparcament i caminar una mica que això és molt bo per la salut.

Podríem exposar molts més arguments però crec que ja són suficients. Per favor! analitzem fredament i imparcialment la conveniència de tots sense fantasmes ni prejudicis absurds i prenguem les mesures que jo crec són obligatòries a tots els besaluencs per millorar l'aspecte i el nivell de la nostra estimada Vila.

Creo molt convenient lo de posar semàfors a la carretera i declarar zona peatonal el carrer Major, la Plaça, carrer Canó i Ganganell. Això en un principi i a l'ensens habilitar altres zones per aparcament, cosa perfectament factible. Prego veieu en aquestes ratlles únicament el bon desig de fer més atractiva i fins i tot més rentable la nostra estimada Besalú.

JOAN GRATACÓS

Supermercat PRÒXIM

MATEU ROS

QUEVIURES - EMBOTITS

Carrer Major - Tel. 59 02 06 - BESALÚ

LA PLAÇA DEL BARRI DE CAN CAMPS

ELS VEÏNS AJUDEN A REMODELAR LES INSTAL·LACIONS

La plaça del Grup de la Mare de Déu de Mont, Can Camps, feia temps que esperava que hom la repassés, l'anivellés i la remodelés. I això no arribava mai. Cada any per la festa del barri i també per Nadal, se li rentava una mica la cara, es tallaven les herbes, s'hi plantava algun arbre o se'n replantava algun que s'havia trencat... es treia algun roc i matolls que feien nosa per caminar o per ballar-hi la nit de la festa... I res més.

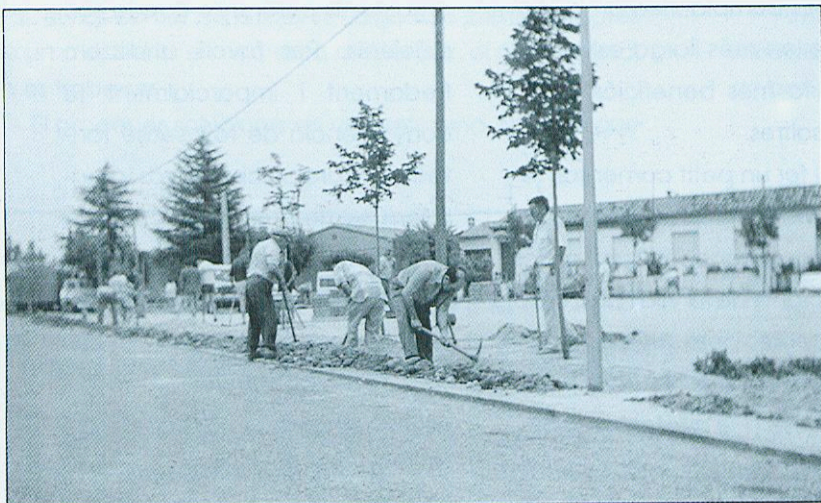
Però aquest any ha estat diferent.

En una reunió de veïns, a la qual hi convocàrem les autoritats locals, es va arribar a l'acord de buscar una sol·lució o actuació més duradera i definitiva per a la plaça. Fins i tot se'ns va prometre

que l'Ajuntament hi aportaria una sèrie d'actuacions abans de la festa d'enguany. I així ha estat en principi. Però com que les arques municipals estan una mica plenes de teranyines, no es podien portar a terme certes millores que la Junta del barri crèiem importants, millores que vèiem que era ara el moment oportú de fer-les, fins i tot per estalvi, per aprofitar el fet de tenir-hi ja unes actuacions iniciades.

I és aquí on hem acudit: hem avançat en treball i en pessetes una actuació que no es podia deixar passar. Per això ha estat possible que en els últims dies del mes d'agost i alguns del mes de setembre s'hagi vist com es portava a terme la remodelació que, encara que incompleta, avui ja en podem disfrutar. Llàstima que l'entorn de la pla-

ça (aquí també hem d'esmentar el sempitern entorn) no quadri ben bé amb els nostres desitjos.

Per contra, tenim la satisfacció de constatar com més de 50 veïns i veïnes, amb la seva "prestació personal" ajudaren a fer més factible aquesta obra. Una obra d'utilitat pública, sense cap particularisme, feta "A JOVA" que se'n diu. (Aprenguérem aquesta dita, enraonant amb un dels companys de feina, tot portant materials d'un cantó a l'altre). Possiblement que en el nostre barri, segur, hi ha molt per millorar, que queden detalls per solucionar. Procurarem que l'Ajuntament continuï pensant en nosaltres i que, de mica en mica, entre tots, es vagin solucionant aquestes deficiències i estiguem millor en EL NOSTRE BARRI.

LA JUNTA DE CAN CAMPS

"BESALÚ - CENTRE D'EXCURSIONS"

Per raons de caire alternatiu i de coneixement de l'entorn més proper, de la Vila de Besalú, cal potenciar la descoberta pels vilatans i els forans, d'un medi natural a la pràctica d'exercici, i l'encontre amb la flora i la fauna de la Comarca.

Els itineraris, són excursions per a emprar-hi un matí o una tarda, fent una caminada, sense problemes d'orienta-

ció, ni dificultats orogràfiques importants, gràcies als senyals propis o altres de complementaris i a una guia amb horari, descripció i distància, que minimitzen el risc de pèrdua i l'excusa per no sortir de casa, o del cotxe, perdent l'ocasió de fer, un dia d'excursió i gaudir d'una setmana de salut.

Per motius de novetat el "rodatge" és necessari, per tal de recollir experièn-

cia i esmenar les dificultats i errors possibles. Per tant, el projecte encara que és fonamentat en una experiència, -el títol és "Besalú: Centre d'Excursions"- és en realitat, part d'un antic projecte "retallat", que sense perdre la seva estructura excursionista, es pot en el futur, ampliar la seva oferta.

JOSEP GÓMEZ

ESCOLA DE MÚSICA. BESALÚ.

L'Escola de Música "El Sol Fa La Vida" us proposa un ampli ventall de possibilitats per començar o ampliar els coneixements musicals a la nostra vila.

Conjunt Instrumental és el nom que posem a una nova assignatura, on farem tocar conjuntament a grups reduïts d'alumnes, com si d'una orquestra es tractés.

Aquest any també per primera vegada, us oferim la possibilitat d'estudiar més instruments que mai, essent conscients que quan més àmplia sigui l'oferta instrumental, més podrem apropar-nos als desitjos dels nostres alumnes.

Esperant que aquestes opcions siguin del vostre agrat us convidem a visitar-nos a l'Escola de Música.

FINS AVIAT

ASSIGNATURES TEÒRIQUES:

-Solfeig (des de Iniciació fins a 5è.)

ASSIGNATURES DE PRÀCTIQUES COLLECTIVES:

-Conjunt Instrumental

INSTRUMENTS SOLISTES: -Piano, -Guitarra, -Violí,

-Clarinet, -Flauta Travessera, -Bateria, -Saxo.

Matriculació: 5.000 ptes.

PREUS:

-Solfeig: 3.500 mensuals per 2h. setmanals.

-Conjunt Instrumental: 2.000 mensuals, 1h. set.

-Instruments:

Piano: 3.500 mensuals per 1h. setmanal.

Tots els altres instruments:

1.200 per 3/4 d'hora particular

1.000 per 3/4 d'hora col·lectiva

DURADA DEL CURS: Octubre-Juny

A l'estiu serveis de classes particulars per recuperacions i preparacions d'exàmens.

10% de rebaixa mensual per germans.

DANSA TRADICIONAL A BESALÚ

El passat divendres 21 d'Agost, van actuar al Prat de Sant Pere, l'Esbart Dansaire Marboleny i el grup Comhallas Ceoltoiri Eirean d'Irlanda, per iniciativa d'aquesta regidoria. L'Esbart Marboleny, no era la primera vegada que actuava al poble. Aquest any ja ho havia fet en dues ocasions anteriors. La primera per les festes d'hivern i la segona pel pas de la torxa olímpica.

L'Esbart el formen, actualment, quaranta-cinc balladors de tota la comarca, amb edats compreses entre els 15 i els 19 anys. Cal dir que hi ha dues balladores que són de Besalú: la Meritxell Vaquero i l'Ariadna Bassols.

Les danses que porta en repertori són majoritàriament originàries d'arreu dels Països Catalans. Totes són interpretades amb la indumentària apropiada

tradicional del lloc d'origen. Hem de dir, també, que l'Esbart no es dedica tant sols a ballar danses catalanes. Té un apartat, que ells anomenen coreografies, que es ballen danses modernes i d'arreu del món. El grup folklòric irlandès, Comhallas Ceoltoiri Eirean, està format per 25 artistes, incluint cantants, balladors i músics, d'entre 13 i 70 anys. Aquest grup balla tres tipus de danses. Les "solo", d'un sol ballador, les "ceile", que són una forma més viva de ballar, i les "set", que són danses en grup. Tot i els problemes que es van tenir a causa de la pluja, es va poder veure un bon espectacle de música i dansa tradicional

REGIDORIA DE CULTURA

Construccions

GUARDIOLA, S.L.

Carretera d'Olot, s/n. - Telèfon i Fax 59 00 75

17850 B E S A L Ú (Girona)

LA BUGADERIA

ES CERCA BUGADERA: Aquesta secció del "TALLAFERRO" que avui comença vol fer de caixa de ressonància de tot allò que es diu, es xerra i es comenta pel poble, però que mai ningú no gosa escriure. Estem oberts a qualsevol mena de participació (sempre que aquesta estigui dins uns criteris de respecte i bon gust), és per això, que posem a disposició dels nostres lectors/es un apartat de correus on poder enviar tot allò que creieu convenient fer saber. Envieu les vostres col.laboracions a: "TALLAFERRO", apartat de correus nº 001, 17850 BESALÚ; dins d'un sobre o targeta postal. Les cartes rebudes no es retornaran. "TALLAFERRO" es reserva el dret de publicar-les.

Tafaneries Vàries

*Tot passejant pel carrer Major podeu gaudir de la visió de l'ampli ventall de possibilitats de gual que permet el nostre Ajuntament, fent un esforç de bona voluntat de cara al veïnat: caixes de fruita, carrets de la compra, taulons de fusta, caixes de sífó o gasosa, etc.

*En els mesos d'estiu els veïns del Prat varen poder gaudir de sessions de cinema "X", de franc, gràcies a una balconada oberta. Hi havia dies que aquesta mena de cinema al carrer tenia més espectadors que no pas els passis organitzats per l'Àrea de Joventut a la Plaça de la Llibertat.

*Se sap que, el Pediatra substitut s'esforça molt en les visites, creu molt en els poders curatius de l'aigua de farigola i és partidari dels nous corrents mèdics que opinen que totes les malalties vénen del CAP.

*Després de moltes hores de discussió i de cafès, la comissió de festes, fent un gran esforç d'imaginació, ja ho ha decidit; aquest any per la Festa Major: la Principal de la Bisbal.

*Hem realitzat un estudi sobre els robatoris a les oficines dels Bancs i Caixes de Besalú. Sabíeu que, mai no han atracat l'oficina del Banc Central Hispà-Americà, del carrer Major? Serà que no hi ha Pèlachs?

*Notícies arribades a "TALLAFERRO" confirmen el que ja s'intuïa: l'arbre dels claudres que, a finals d'agost, va aixafar el cotxe del sergent de la Guàrdia Civil, de la caserna de Besalú, era de -Terra Lliure- "branca radical" (les forces verdes contra "las fuerzas verdes"), així mateix ens han dit que el cotxe de la perruquera tan sols va sortir "pentinat". (Sempre s'ha dit que la Mare Natura és intel.ligent).

*Hi ha una botiga al carrer Major per on no hi passa el temps. Les liquidacions d'avui són les rebaixes dels '50.

OFERTES

*M'ofereixo per cobrir la plaça de massatgista de l'equip de futbol de noies de Besalú. Telèfon de contacte: 69 69 69.

DEMANDES

*Bar cèntric de Besalú, cerca tècnic de so, que sàpiga afluixar el volum. Telèfon 900 900 900 (no ho sents, no ho sents, no ho sents).

DESMENTIMENTS

*No és cert que dos regidors van dimitir per culpa del "bocata" de la brigada.

*No és cert que amb motiu de la inauguració de la "superfarmàcia" es regalaran taps per les orelles als veïns de la Plaça de la Llibertat i del tram final del carrer Major.

*No és cert que el darrer director de l'escola, amb 2 mesos de fer-ne ja en va tenir prou.

ÚLTIMA HORA

"TALLAFERRO" ha pogut saber de bones fonts (i de males aixetes) que finalment el carrilet de Besalú ja té permís. L'itinerari serà el següent: Museu d'Història Local - Nova caserna de la Guàrdia Civil - Polígon Industrial - Alberg de Joves - Sta. Maria ("ora pro nobis") - Pabelló Polisportiu. Està en estudi fer una parada a la variant. Seguirem informant.

TOTS ELS FETS I GENTS DEL QUE ES FA ESMENT EN AQUESTA PLANA ESTAN EXTRETS DE LA VIDA REAL. QUALSEVOL MENA DE SIMILITUT AMB FETS I GENTS DEL POBLE NO ÉS PURA COINCIDÈNCIA.

Salut i humor!! TALLAFERRO

Caixa de Girona

DIPUTACIÓ DE GIRONA